

หนังสือเรียน

ภาษาไทย

เล่ม ๓

泰 语

第三册

林秀梅 黄进炎 编

ISRC CN-F14-00-0003-0/A·H

(本书配有录音带1盒)

书本定价：28.00元

หนังสือเรียนภาษาไทย

เล่ม ๓

泰 语

第三册

林秀梅 黄进炎 编

廣州外語音像出版社

泰 语

第三册

林秀梅 黄进炎 编

*

广州外语音像出版社出版发行

(广州市黄石东路广东外语外贸大学内)

广东佛冈县印刷厂印刷

*

2000年7月第1版 2000年7月第1次印刷

787×1092毫米 16开本 16印张 448千字

ISRC CN-F14-00-0003-0/A·H

(本书诗歌部分配有录音带1盒)

书本定价:28.00元

说 明

泰语第三册是泰语专业本科生提高阶段的课本。课本的前半部分内容涵盖政治、历史、经济、法律、环保、旅游、科技和金融等，使学生能就广泛的社会问题以及在学术和专业方面用泰语交谈、讨论，并符合泰语的文化习惯，提高学生的语言运用综合能力。后半部分为泰国获奖文学作品。编者精心挑选了反映泰国各阶层、各地区人民生活的短篇小说，让学生从不同的角度深入了解泰国社会的方方面面，了解作者的写作风格、意图及手法。

课文后面的词义释解部分侧重于同义词、近义词的用法与比较，通过举例说明，学生能正确地掌握和运用，并提高造词造句的能力。为今后的阅读与写作打下坚实的基础。

本书由泰国诗纳卡琳大学人文学学院泰语与东方语言系主任亚卡拉·汶狄 (รศ. อัครา บุญทิพย์) 副教授审定。在此表示衷心的感谢！

由于时间仓促，本书存在的不完善和错误之处，恳请读者和同行批评指正。

编 者

2000 年 7 月

[illegible]1

บทที่ 22 บทร้อยกรอง.....	213
บทที่ 23 บ้านแสนขาด.....	222
บทที่ 24 เขียดขาคำ.....	235
บทที่ 25 สัจท้อง.....	243

บทที่ 1

ใครหนอ... รักเราเท่าชีวิต

ชะเอม

ใครหนอรักเราเท่าชีวิต

ใครหนอใครกันให้เราคือ...คุณพ่อ...คุณแม่...

ใช่แล้ว ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกนั้น แน่แท้และแน่นอนที่สุดในโลก อุ้มชูเลี้ยงดูเรา
เผ้าคอยวันแล้ววันเล่าคืนแล้วคืนเล่า เพื่อดูความเติบโตของเรา พ่อแม่แสนเหน็ดเหนื่อยน่ายกยัม
ที่เลี้ยงดูเรา ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน โดยไม่เคยที่จะบิปากบ่นเลย และแม้ยามเรา
เจ็บไข้ได้ป่วย ท่านก็ยังอดหลับอดนอนคอยพยาบาลดูแลรักษาเราด้วยดวงใจที่ห่วงหาอาทรอย่าง
ไม่ย่อท้อ

เมื่อเราโตขึ้นอีกหน่อย พ่อแม่ก็คอยสอนให้เราหัดเดิน หัดพูดและสอนให้รู้จักวิธีดูแลตัว
เอง สารพัดสารพันจะสอนเรา

จนเราเป็นเราได้ในทุกวันนี้...

และพ่อแม่ของเรายังเป็นคนที่ยังรักเราเองได้ดีกว่าใคร ๆ ในโลกด้วย

ถามหน่อยเถิดนะ แล้วตัวเราเองนะรู้จักพ่อแม่ของเรามากแค่ไหน เคยรู้สึกเห็นอกเห็นใจ
ท่านเวลาที่ท่านทุกข์ใจเพราะเราหรือไม่...

คุณเคยทำอะไรให้ท่านได้ขึ้นอกขึ้นใจสักกี่ครั้ง

ลองคิดดูก็แล้วกัน

แม้ว่าในบางครั้ง อาจจะมีบ้างที่ท่านมีอารมณ์โกรธต่ออาการกระทำของเราที่ไม่ได้ตั้งใจท่าน
แต่ก็อย่าลืมว่าพ่อกับแม่นั้นคาดหวังให้ลูกทุกคนที่ท่านอบรมสั่งสอนมาเป็นคนดี มีชีวิตอยู่อย่างมี
ความสุข มีอนาคตสดใส

แต่...จะมีลูกสักกี่คนที่ทำให้พ่อแม่ "พึงใจ" อย่างเจียบ ๆ และอดที่จะน้ำตาซึมไม่ได้ยามที่ลูก
ประสบความสำเร็จในชีวิตสมกับความตั้งใจของท่านทั้งสอง

แม้หยาดเหงื่อของลูกที่ได้เปลี่ยนเป็น "เงิน" มาทดแทนพระคุณโดยการหยิบยื่นให้ท่าน เมื่อ
หารายได้เลี้ยงตัวเองได้แล้วนั้น ไม่ว่าจะมากหรือน้อยแต่คุณค่าของมันไม่ได้อยู่ที่จำนวนที่ได้รับ แต่
ท่านจะตื่นตันใจจนน้ำตาซึมในความเป็นคนที่ดีมีความกตัญญูรู้คุณคนของลูก ๆ ของท่านเหล่านั้น

มันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จอันน่าภาคภูมิใจของท่านที่ได้ใช้เวลาทั้งชีวิตอบรมลูกของท่านให้เป็นคนดีได้ดังใจหวัง...

ความรู้สึกซาบซึ้งใจ ... ตื้นตันใจ ... ภาคภูมิใจนี้ เราผู้เป็นลูกทุกคนรับแรงสัมผัสที่เต็มตื้นนี้ได้...

ในครอบครัวที่อบอุ่นไปด้วยความสุชนั้น ทุกคนจะอยู่กันอย่างราบรื่น ไม่มีปัญหาระหว่างกัน จะเต็มไปด้วยความอบอุ่นใจ และความเข้าใจกันและกัน อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างดีที่สุดในที่สุด

ทุกปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมมีผลมาจากครอบครัวเป็นพื้นฐานทั้งสิ้น

และไม่เคยมีพ่อแม่คนไหนเลี้ยงสอนลูกให้เป็นคนเลว

พ่อแม่มีแต่พร่ำสอนให้ลูกทำแต่ความดีอย่างโดดเด่น ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นสมัยโบราณหรือปัจจุบันก็ตามที

แต่ในรายที่พ่อแม่เกิดหย่าร้างแยกทางกันนั้น ผู้ที่จะเจ็บปวดและได้รับผลกระทบมากที่สุดก็คือ "ลูก" นั่นเอง ยิ่งในปัจจุบันนี้ การหย่าร้างมีสถิติที่สูงขึ้น และพ่อแม่หลายคนจะไม่คิดว่าตัวเองจะทำอะไรที่ไม่ดีหลังการหย่าร้างก็ตาม แต่พ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งก็จะไม่ทอดทิ้งลูกเด็ดขาด อาจจะมีการพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมา และเป็นหลักให้ลูกอย่างมั่นคงเหมือนเมื่อก่อน ส่วนที่สำคัญคือไม่ว่าพ่อหรือแม่ควรให้ความอบอุ่นโดยการแวะไปเยี่ยมเยียน ถามทุกข์สุข ให้ความเข้าใจและให้ความรักอย่างสม่ำเสมอเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่ว่าลูกจะอยู่กับใครก็ตาม

แม้ความรักเหมือนขาดตอน แต่เมื่อมิได้ถูกทอดทิ้งเสียเลย ผู้เป็นลูกก็ควรได้เห็นใจทั้งพ่อและแม่โดยไม่คิดว่าเป็น "ปมด้อย" ของตัวเอง

การกระทำตนเป็นคนดีของสังคม และมีชีวิตที่เป็นปกติสุข ก็เท่ากับเพิ่มความสบายใจไปกว่าครึ่งให้กับท่านแล้ว แม้ว่าชีวิตครอบครัวของท่านจะล้มเหลว แต่เมื่อทั้งพ่อและแม่ยังมีเรา เราก็ย่อมปรับตัวได้โดยทำให้ตัวเองมีความเชื่อมั่นสูง สามารถปรับสภาพจิตใจได้อย่างดีเยี่ยม

ที่สำคัญคืออย่าโกรธคนใดคนหนึ่งหรือตัวเอง แม้จะมีความทุกข์ใจอยู่ แต่จงมองย้อนไปถึงความเปลี่ยนแปลง อย่าได้รู้สึกท้อแท้หรือหดหู่...

คนที่มิพ่อแม่แยกทางกันนั้น ควรเพิ่มความเข้าใจพ่อกับแม่ให้มากยิ่งขึ้น ทำให้ทั้งสองท่านมีความสุข หาโอกาส (เท่าที่จะทำได้) ให้ท่านทวนกลับมาคิดกันอีก แม้จะค่อนข้างยาก แต่ก็มีความเป็นไปได้ คนที่เป็นลูกก็น่าจะลองพยายามดูเหมือนกัน ...

นอกจากจะหมดหนทางแล้วจริง ๆ เพราะ ...

ท่านทั้งสองต่างก็ไปมีพ่อใหม่ ... แม่ใหม่ ... ให้กับเรา แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่เราควรจะยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของท่าน อย่าแสดงตัวเป็นปฏิปักษ์หรือริษยาในความรักของท่าน ทำใจให้ได้ยอมรับในความสุขของท่านก็แล้วกัน เพราะท่านคงทำดีที่สุดสำหรับตัวท่านเองแล้ว ...

เพราะ ... ถึงอย่างไร พ่อแม่ก็ไม่ทอดทิ้ง “ความรัก” ที่มีต่อ “ลูก” ไปได้

อย่าลืมว่า ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกนั้นบริสุทธิ์นัก และเพิ่มพูนขึ้นทุกวัน แม้ในความผันผวนปรวนแปรของชีวิตท่านที่ผ่านมา นั่นแทบจะทำให้พ่อแม่หมดกำลังใจ แต่ท่านก็ไม่เคยหมดหวังหมดกำลังใจในการเลี้ยงดูลูกให้เติบโตอย่างชื่นชม ...

ลูก ๆ ก็คน ... พ่อแม่ก็เลี้ยงได้ ...

แต่พ่อกับแม่สองคนยามแก่เฒ่าจะมีลูกสักกี่คนที่จะเลี้ยงดูให้ท่านทั้งสองมีความสุขที่สุดยามที่ท่านชราลง ทว่าในความชราภาพแห่งอายุขัย พ่อแม่ก็ยังอุ้มชูหลาน ๆ ได้อีกหลายคน ...

คิดกันดูบ้างหรือเปล่า

ส่วนมากแล้วเรามักจะลืมนึกถึงข้อนี้ การที่พ่อแม่มีลูกหลานเคียงข้างอยู่ใกล้ชิด ท่านจะมีความสุขมาก แม้ยามลูกเจ็บป่วย ท่านก็ยังเป็นห่วง คอยพยาบาลรักษา แม้ว่าเรี่ยวแรงและสังขารจะไม่อำนวยก็ตาม

เห็นมั๊ยละ ... ท่านน่ารักขนาดไหน ...

ในยามที่เราเลี้ยงดูตัวเองได้แล้ว จงพาพ่อแม่ไปหาความสุขทางกายทางใจกันบ้าง ไปเยี่ยมเยียนท่าน พูดคุยกับท่าน เพราะท่านจะเป็นเพื่อนที่แสนน่ารักเอามาก ๆ ยามที่คุณได้ปรึกษาปรึกษาทุกข์ ท่านจะรู้สึกว่าคุณค่าของท่านมีค่ามาก และสิ่งนี้แหละที่ทำให้ท่านเป็นสุข แม้ท่านสั่งสอนก็อย่าหาว่าดุดำ ท่านโกรธก็อย่าไปโกรธตอบ หรือเถียงโดยไร้เหตุผล แต่จงหาทางและพยายามทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ ทำให้ท่านทั้งสองมีความสุขมากที่สุด ในยามที่ท่านทั้งสองเหมือนไม้ใกล้ฝั่งเข้าไปทุกที

ตัวเราเองก็จะได้ตอบแทนพระคุณของท่านไปอีกนานเท่าไรกัน ...

เพียงทำให้ท่านชื่นใจบ้างเท่านั้นจะทำได้เสียหรือ ...?

ถามตัวเองเถิดนะ ... ใครหนอ ... รักเราเท่าชีวิต ...

และใครกันที่แทบจะตายแทนเมื่อเราเจ็บป่วย ...

ใครกันเล่าที่คอยห่วงหาอาทรเราด้วยความรักอันบริสุทธิ์โดยมิคิดหวังสิ่งใดมาเป็นสิ่งตอบแทน

ถ้าคุณรู้ ...

ก็จงทำสิ่งอันเป็นมงคลของชีวิตด้วยการคิด ...

... ทดแทนบุญคุณท่านทั้งสองกันเถอะ

ทำได้ตั้งแต่วันนี้เลยนะจ๊ะ ...

ศัพท์

1. ชีวัน	น. (诗) 生命、生物	16. เสี้ยมสอน	ก. 教唆、挑唆
2. อุ่มชู	ก. 扶植、扶持、提拔	17. พร่ำสอน	ก. 叮嘱、反复教育
3. บริปาก	ก. 开口、开腔	18. อย่างโดดเด่น	ว. 醒目地、拔尖地
4. อดหลับอดนอน	ก. 彻夜不眠、夜不成寐	19. หย่าร้าง	ก. 离异
5. อาหาร	ก. 宽厚、关心、担心	20. ทอ้งทิ้ง	ก. 抛弃、遗弃
6. สารพัดสารพัน	ว. 各处、各种各样	21. ตรงไปตรงมา	ว. 坦率、直率
7. ดัง	สัน. 如、似、若、像	22. ปมด้อย	น. 弱点、缺陷
8. คาดหวัง	ก. 意想、希望	23. ความเชื่อมั่น	น. 坚信、确信
9. พึงใจ	ก. 称心、中意	24. หดหู่	ก. 消沉、颓丧、惆怅
10. ซึม	ก. 渗、渗入、消沉	25. ปฏิปักษ์	น. 敌对、敌手、对立
11. หยิบยื่น	ก. 拿给、递给	26. ริษยา	ก. 妒忌、忌妒
12. กตัญญู	ก. 感恩、孝顺	27. ผันผวนปรวนแปร	ก. 动荡、变动
13. สัมผัส	ก. 触摸、接触、感触	28. อายุขัย	น. 寿命
14. อบอวล	ก. 四溢、弥漫	29. สัณขาร	น. 身体各部分
15. ปรับตัว	ก. 自我调节	30. ทดแทน	ก. 报答、赔偿

ข้อสังเกตในเนื้อเรื่อง

1. "อดหลับอดนอน" เป็นคำซ้อน 4 พยางค์ ที่สร้างโดยเอาคำซ้อนของคำหลัก เช่น ใจ - ออกใจ ตา - หูตา แรง - เรี่ยวแรง ฯลฯ ไปแทรกในสำนวน เห็นใจ หลับตา หมดแรง ฯลฯ เช่น เห็นออกเห็นใจ หมดเรี่ยวหมดแรง หลับหูหลับตา ฯลฯ สังเกตได้ว่า ความหมายจะอยู่ที่ 2 พยางค์หลัง ซึ่งเป็นคำหลัก ใช้เป็นสำนวนภาษาพูด ไม่ใช่ในภาษาเขียน หรือภาษาทางการ

ตัวอย่าง	เห็นใจ	เป็น	เห็นอกเห็นใจ
	หลับตา	เป็น	หลับหูหลับตา
	หมดแรง	เป็น	หมดเรี่ยวหมดแรง
	หลบหน้า	เป็น	หลบหน้าหลบตา
	เสียชื่อ	เป็น	เสียชื่อเสียง
	เสียใจ	เป็น	เสียอกเสียใจ
	เข้าใจ	เป็น	เข้าใจอกเข้าใจ
	ตั้งใจ	เป็น	ตั้งใจอกตั้งใจ
	น้อยใจ	เป็น	น้อยอกน้อยใจ
	ผิดตา	เป็น	ผิดหูผิดตา
	กินข้าว	เป็น	กินข้าวกินปลา
	เสียเงิน	เป็น	เสียเงินเสียทอง
	ครบหน้า	เป็น	ครบหน้าครบตา
	ใจหาย	เป็น	ใจหายใจคว่ำ
	ฯลฯ		

2. "เจ็บไข้ได้ป่วย" เป็นกลุ่มคำซ้อน 4 พยางค์ แต่บางทีก็มีถึง 6 พยางค์ พยางค์กลางสอง พยางค์มีเสียงสัมผัสกันได้จึงหวัะคล่องจงถูกปากถูกหูคนไทย การซ้อนสัมผัสกลางคำนี้ นอกจากทำให้เกิดความคล่องจงไพเราะทางเสียงแล้ว ยังซ้อนความหมายด้วย

ตัวอย่าง	ก่อร่างสร้างตัว	เงยหน้าอ้าปาก
	เก็บหอมรอมริบ	ข้าวปลาอาหาร

บ้านช่องห้องหอ	ทุ่งนาป่าเขา
ถนนหนทาง	อิจจาตาร้อน
อดตาหลับขับตานอน	ผลหมากรากไม้
ปล่อยปละละเลย	ต้อนรับขับสู้
บ้านนอกคอกนา	อิมหมีพื้มัน
ไพเราะเพราะพริ้ง	พักผ่อนหย่อนใจ
ห้วยหนองคลองบึง	เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า
ลำบากยากแค้น	นิสยใจคอ
เลี้ยงดูปู่เสื่อ	ถิ่นฐานบ้านช่อง
ผลิดอกออกผล	ร้องรำทำเพลง

3. "ไม้โกสัฒน์" เป็นสำนวนไทย หมายความว่าถึงคนชราที่มีอายุมากหรือใกล้ความตายเข้าไปทุกทีเปรียบได้กับต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำเมื่อถูกน้ำเซาะฝั่งมาก ๆ หรือนานเข้า ก็ทำให้ดินชายฝั่งทลาย น้ำเซาะเข้าไปถึงรากถึงโคนเมื่อไร ต้นไม้นั้นก็ต้องล้ม

การใช้คำ

- อาหาร น. หมายถึง ความเอื้อเฟื้อ ความเอาใจใส่ ความนำพา
ตัวอย่าง (1) เขาดีต่อผมเหลือเกิน คอยอาหารเสมอมา
(2) คุณไม่ต้องอาหารร้อนใจ ผมจะรับเป็นธุระให้จนแล้วเสร็จ
(3) ผมไม่อาหารนัก เรื่องอาหารการกิน
(4) ถึงจะเก่งถึงแค่ไหน ก็ยังต้องการความเอื้ออาทร
- สั่งสอน ก. สั่ง หมายถึงบอกให้ทำหรือปฏิบัติ
สอน หมายถึงบอกวิธีความรู้ให้ เช่น ครูสอนเลข
สั่งสอน จึงมีความว่า แนะนำตักเตือนอบรม ชี้แจงให้เข้าใจและบอกให้ทำ
ตัวอย่าง (1) ท่านอบรมสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี
(2) คำสั่งสอนของพรรคฯ ต้องจดจำให้ขึ้นใจ
- เลี่ยมสอน ก. เลี่ยม หมายถึง ทำให้แหลม เช่นเอาไม้ไผ่มาเลี่ยมปลายให้แหลม มีสำนวน

ไทยสำนวนหนึ่งว่า เสียมเขาควายให้ชนกัน หมายความว่า ยุ้งให้เขาทะเลาะกัน

เสียม กับ สอน เมื่อใช้ซ้อนกันเป็น เสียมสอน หมายถึงสอนหรือยุ้งส่งเสริมในทางไม่ดี

- ตัวอย่าง (1) เพื่อนชั่ว ๆ เสียมสอนให้เขาเป็นโจร
(2) ป้าของเขาเสียมสอนให้เขาเกลียดแม่เลี้ยง
(3) ไม่เคยมีพ่อแม่คนไหนเสียมสอนลูกให้เป็นคนเลว

4. พร่ำสอน ก. พร่ำ หมายความว่า ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ พูดบ่นซ้ำซาก ฉะนั้น พร่ำสอน หมายถึงสอนบ่อย ๆ คอยสั่งสอน

- ตัวอย่าง (1) พ่อแม่มีแต่พร่ำสอนให้ลูกทำแต่ความดี
(2) ครูพร่ำสอนให้เด็กนักเรียนรักษากิริยามารยาท
(3) นิสัยดีจะเกิดขึ้นได้ ก็ด้วยการพร่ำสอนของพ่อแม่และครู

5. ชීම ก. หมายถึง (น้ำ) ไหลเอี่ยมออกมาจากช่องเล็ก ๆ ค่อยรั่วไหลไป

- ตัวอย่าง (1) คุณป้าน้ำตาชීමออกมาด้วยความตื่นตันใจ
(2) น้ำฝนชීමลงไปในดินทราย
(3) เลือดชීමออกมาจากผ้าพันแผล
(4) น้ำฝนชීමเข้าไปถึงข้างใน

ข. หมายถึง มึน ชрімไม่พูดจา

- ตัวอย่าง (1) หมู่นี้รู้สึกว่าคุณมีท่าทางชрім ๆ มีเรื่องยุ่งยากใจอะไรหรือ ?
(2) แกเป็นคนทีชрім ๆ ไม่ค่อยจะพูดจากับใคร ?
(3) เขานั่งชрімคิดอะไรอยู่คนเดียว
(4) ชрімเพราะสอບตก
(5) เธอชрімไปเพราะถูกอาจารย์ดู

6. ອບວລ ກ. ວລ หมายความว่าหอมตลบ ฟุ้งด้วยกลิ่นหอม เมื่อรวมกับ ອບ เป็น ອບວລ หมายความว่า ฟุ้งตลบเหมือนถูกรอบด้วยกลิ่นหอม

- ตัวอย่าง (1) ภายในห้องยังอบอวลอยู่ด้วยกลิ่นน้ำหอมที่เธอชอบใช้
(2) เมื่อเข้าไปในห้อง เรารู้สึกกลิ่นของดอกกุหลาบยังอบอวลอยู่อ่อน ๆ

7. หย่า ก. หมายถึง เลิก จาก

หย่าร้าง หมายถึง เลิกร้างกัน เลิกเป็นสามีภรรยา กัน เช่น
ผัวเมียคู่นี้หย่าร้างกันแล้ว

หย่าศึก หมายถึง สงบศึก เช่น
ฝรั่งเศสยอมหย่าศึกกับเยอรมันในวันที่ 27 มิถุนายน

หย่านม หมายถึง หยุดและเลิกไม่ให้นมมารดาอีก เช่น
เด็กคนนี้หย่านมแล้วหรือยัง

แบบฝึกหัด

1. แต่งประโยค

ชิม สั่งสอน เลี้ยงสอน พำสอน อบอวล

2. จงแปลข้อความต่อไปนี้ เป็นภาษาจีน

- (1) “แม่” เป็นคำที่มีความหมายลึกซึ้งแก่ลูกยิ่งนัก “แม่” เป็นคำแรกที่ลูกพูดได้ และเป็นคำ
จับใจยากที่บรรยายด้วยถ้อยคำใด ๆ ได้ ผู้ที่จะเป็นที่รักที่เคารพแลเพื่อนที่ไว้วางใจของลูก
นอกเหนือไปจากแม่หาไม่ได้อีกแล้ว
- (2) ความสำคัญของพ่อแม่เท่าที่กล่าวมาพอสังเขปนั้น ย่อมปรากฏชัดแจ้งอยู่ในจิตใจของผู้
เป็นลูกโดยทั่วไปอยู่แล้ว หากแต่ลูกจะได้หวงระลึกถึงหรือไม่เท่านั้น พระบรมศาสดาคือ
พระพุทธเจ้าของเราได้ตรัสรับรองความสำคัญของแม่ไว้ว่า “มารดา บิดาเป็นพรหมของ
บุตร” และ “มารดาเป็นมิตรในเรือนตน”
- (3) ความก้าวหน้าในชีวิตของลูกผู้ที่แม่อุดสาห์เลี้ยงดูมาตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มี
การศึกษา แม่พยายามสั่งสอนให้ลูกได้รู้จักกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีทั้งดีและชั่ว ผู้เป็นลูก
สาวสามารถยืนหยัดอยู่ในสังคมอย่างมีหน้ามีตาได้ก็เพราะมีแม่เป็นจุดเริ่มต้น และคอยให้
การสนับสนุนมาโดยตลอด แม่เป็นผู้ใกล้ชิดลูกมากกว่าใครทั้งหมด

3. เรียงความเรื่อง “คุณแม่ (พ่อ) ของข้าพเจ้า”

4. จงแปลข้อความต่อไปนี้ เป็นภาษาไทย

- (1) 童年时代，父母是我们的启蒙老师。青年时代，父母是我们的知心朋友。
- (2) 尊老爱幼是中华民族的传统美德。
- (3) 在幼年时代，母亲是孩子的救星、保护者；在青少年时代，母亲是谋士、导师；在成熟时代，母亲是朋友，是安慰。
- (4) 爱就是经历一种特别的温柔感情而不要求任何回报。如果当你年幼时，你不觉得要爱什么；如果你不以爱的眼光去看待人们，看待动物和花卉，那么当你长大了，你就会发现你的生活空虚，你将会觉得孤独。

บทอ่านประกอบ

หนุ่ยอยากมีแม่

มนทิรา อินทร์รัมย์

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เสื่อมทรามลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและศีลธรรม แม้จะมีการรณรงค์ให้มีการคุมกำเนิดอย่างแพร่หลาย แม้กระนั้นเด็กที่ไม่พึงเป็นที่ต้องการของพ่อแม่ก็ต่างแย่งกันมาเกิด ไม่ว่าจะเป็นไปเกิดกับผู้ที่มิครอบครัวยแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะมีลูก หรือเกิดจากผู้ที่มีลูกโดยไม่ตั้งใจ เพราะความคึกคะนองก็ตาม

เมื่อเด็กเกิดมาอย่างไม่เป็นที่ต้องการก็ถูกทอดทิ้งโดยปราศจากความรับผิดชอบของผู้ให้กำเนิด

เด็กถูกทอดทิ้งเหล่านี้จะไปอยู่ที่ไหน

ถ้ามีผู้ใจบุญพบเห็นก็นับเป็นโชคดีของเด็กที่มีโอกาสได้มีผู้ซบเลี้ยงที่อบอุ่น แต่จะมีเด็กสักกี่คนที่โชคดีเช่นนั้น เด็กส่วนใหญ่ถูกทอดทิ้งอยู่ตามโรงพยาบาล ไม่เกิน ๖ เดือนโรงพยาบาลทุกแห่งจะต้องส่งเด็กเหล่านี้ให้กรมประชาสงเคราะห์

ถนนทุกสายที่เต็มไปด้วยเด็กถูกทอดทิ้ง กำพร้าอนาถา เด็กเร่ร่อนพลัดหลง เด็กที่ไม่สามารถอยู่กับครอบครัวได้ ต่างมุ่งสู่กรมประชาสงเคราะห์ทั้งสิ้น

ทุกวันนี้ ตามสถานสงเคราะห์เด็กทุกประเภทของกรมประชาสงเคราะห์จึงเนืองแน่นไปด้วยชีวิตน้อย ๆ ซึ่งไม่เป็นที่ปรารถนาของผู้ให้กำเนิดและสังคม

แม้ในสถานสงเคราะห์จะมีปัจจัย ๔ มีการศึกษาอบรมให้เด็กมีความรัก ความอบอุ่นให้เด็ก แต่สถานสงเคราะห์ไม่ใช่ที่ที่เหมาะสมที่จะเลี้ยงดูให้เด็กเจริญเติบโตอย่างสมวัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เรา